

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EN MAAR BETALEN

Een blijspel in drie bedrijven

door

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1988

PERSONEN

4 dames - 6 heren

Henri, boekhouder
Linda, meid
Cesar leFardeau, kolonel
Jerome, kelner en knecht
Nicole, verpleegster
Rosa, directrice
Etienne, pensionair
Marcel, pensionair
Georgette, zuster van Cesar
Louis Aspergus, pensionair

DEKOR

Cour en jardin opkomsten.
Cour voorplan leidt naar de privéplaatsen van de directie en de eetzaal voor de pensionairs. Cour fond naar de straatdeur. Jardin voorplan naar de keuken. Jardin fond trap naar de kamers van de pensionairs waarvan nog een gedeelte zichtbaar is. Het toneel is een soort zitplaats en ontvangst van de directie. Vooraan jardin een grote tafel met allerlei schrijfboeken en papieren, met een stoel daarachter. Verder nog coté cour voorplan twee zetels en een klein tafeltje. Op de grote schrijftafel een telefoon. Het geheel geeft de indruk van een zeer deftig maar oud privé-tehuis. In de fond kan eventueel een groot leesbaar paneel in de hoogte hangen waarop staat "rozegeur en maneschijn". Verder nog stoelen.

E E R S T E B E D R I J F

Muzikale inleiding : De Roze Panter.

Belichting en doek.

Het toneel is verlaten en een stem zegt:

Het is een verhaal dat handelt over een tegenwoordig veel voorkomende eenzaamheid die we niet alleen bij de jongeren aantreffen maar vooral bij bejaarden. We bevinden ons in een privé-tehuis van gepensioneerden die goed bemiddeld moeten zijn, maar die door de eigenaars uitgebuit worden die er een winstgevende zaak van maken. De personen zijn denkbeeldig maar de behandeling berust op ware feiten. De bedoeling is niet dat alle privé-tehuizen zo zijn.

(Bij de laatste zin rinkelt de telefoon. Na enkele seconden komt Henri op voorplan. Hij is beleefd tegenover alle inwoners en bijzonder tegenover de directrice. Hij haakt af en luistert:)

HENRI : Hallo, u spreekt met het privé-tehuis "Rozegeur en maneschijn".... Neen, ik ben de boekhouder... Neen, onze directrice, madame Rosa, kan op het ogenblik niet komen, z'is nat... neen, ze is niet zat, ze is nat. Ze zit in haar bad... Ge kunt het misschien mee mij doen, ik ben droog... Inderdaad, de kamer is nog vrij die in het advertentieblad aangekondigd staat... Natuurlijk, er zijn twee voorwaarden aan verbonden: ge moet gepensioneerd zijn en ge moet goed bemiddeld zijn... Wat de kosten zijn, dat zult ge mee de directrice,

madame Rosa, moeten bespreken... We zullen u verwachten. 't Is te zien hoe lang het zal duren eer dat ge hier zijt... 'n Half uur. Ja, dat gaat. (*kijkt op zijn horloge*) Ze zal nu bezig zijn om te proberen van uit haar bad te komen en vooralleer dat ze afgedroogd is... Binnen 'n half uur is 't goed... Ge moogt gerust zijn, ik zal ondertussen die kamer aan niemand verhuren... Mag ik uw naam weten?... Louis Aspergus... ja, met een gus van achter. (*schrijft het ergens op*) Zeker meneer Aspergus, we zullen u verwachten mee volle rozegeur en volle maneschijn. Tot straks. (*haakt in en schrijft nog iets op terwijl hij zegt:*) Asperge, is dat nu ne naam. w'Hebben zo ne keer ne pensionair gehad die Puree heette.

LINDA : (*Op voorplan jardin. Ze is gekleed als meid maar langs de kokette kant.*) Henri, zit "la vie en rose" nog in haar bad?

HENRI : (*beledigd*) "La vie en rose"? Ons directrice madame Rosa, heet gene "la vie en rose" Linda!

LINDA : 't Kan mij niet schillen hoe dat ze heet, 'k moet juist maar weten of dat 'k mij vijf minuten op mijn gemak kan zetten.

HENRI : Linda, ge moet werken, ge wordt er voor betaald!

LINDA : (*zuur*) 't Is toch "betaald" dat ge zegt! 't Is al de tweede keer dat 'k zo moet lachen vanmorgen! Over 'n beetje heb 'k mijn strijkijzer op mijne teen laten vallen, g'had mij moeten horen lachen als mijn grote teen blauw begon uit te slaan!

HENRI : Vergeet niet dat ons directrice, madame Rosa, voor 'n grote responsabiliteit staat! Voor dat privé-tehuis hier in stand te houden moet ze soms heel haar gewicht in de weegschaal smijten! (*Linda lacht*) Mee wat moet ge nu lachen?

LINDA : 'k Peis op die weegschaal! (*toont de omvang*) Volgens haar gewicht zal het eer ne zwiermolen van op de foor zijn peis 'k. (*smijt het van zich*) En ook

1

daarbij, 'k heb geen goeste van zagen vanmorgen!
(andere toon) Is Jerome al weer?

HENRI : 'k Weet zelfs niet dat hij weg is. Als er te werken valt is 't hij nooit niet te vinden!

LINDA : Ahja en nog iets: de kolonel is vanmorgen niet komen eten.

HENRI : Dat moet hij weten! Hij is gepensioneerd en oud genoeg om te weten dat 's morgens om 8 uur het ontbijt is. Hij heeft kolonel bij 't leger geweest en daar eten ze ook niet wanneer dat ze willen. 't Is hier geen bewaarklasse zun!

CESAR : (achter toneel fond jardin trap) Verdonderd!
Verdonderd! Verdonderd!!

LINDA : Voilà, als ge van de froebelklasse spreekt hoort ge het leger! (rechtstaand, verwittigend) Opgelet, of ge krijgt acht dagen koeken.

CESAR : (Op fond trap jardin. Hij is in kamerjas die behangen is met eretekens. Hij heeft zijn officierspet op. Hij heeft de allure van een kolonel en spreekt ook aldus. Commanderend:) Aan bed! In houding fix! Groeten! Ter plaatse rust! (De twee anderen spelen het spelletje mee.) Verdonderd! Verdonderd! 'k Heb mij overslapen! 'k Heb 48 jaar het Belgisch leger gediend! 'k Heb alle veldslagen meegemaakt! 'k Heb nog gevochten tegen de Duits binst dat 'k al rechtstaande stond te slapen!

LINDA : Is dat waar?

CESAR : Bij de bevrijding had 'k in vier nachten en vier dagen geen oog toegedaan! 'k Riep tot mijn regiment: "ten aanval! opgelet, overal zitten er Duitsen, doet ulder ogen open!" En **mijn** ogen vielen toe van de vaak. Stelt u voor, 'k heb zelfs vanmorgen niet gegeten! Dat is mij ook nog nooit niet overkomen! In vredestijd eet 'k drie keren daags en in oorlogstijd vier keren!
(plots commanderend) Soldaat Linda!

LINDA : (in houding, groetend) Mijne kolonel!

CESAR : Breng onmiddellijk het ontbijt van kolonel leFardeau!

LINDA : Mee of zonder kanon?

HENRI : (*onderdanig-vriendelijk*) 'n Minuutje, mijne **lieve schone** kolonel...

CESAR : (*terwijl hij Henri verdacht bekijkt*) Mijne **lieve schone**? Voor wie aanziet ge mij wel dan? 'k Heb ne keer nen ordonnance g'had die "scheetje" tegen mij zei! 'k Heb hem gezegd: binnen twee dagen moet ge hier buiten zijn of ge kunt uwe kepi opvreten! En hij heeft van koleire zijn kleppe in twee gebeten!

HENRI : In uw maandelijks huurgeld is het morgen-, middag-, en avondontbijt begrepen. Het morgenontbijt is voorzien tussen 8 en 9 uur. Alles wat dat er buiten valt is supplement. In andere woorden: aangezien dat het naar de tiene is zal uw morgenontbijt 125 frank kosten, mijne kolonel. (*Bij dit laatste buigt hij diep voor hem.*)

CESAR : (*kwaad tot Linda*) Hij heeft tons nog de pretentie van aan diene prijs te buigen voor mij!

LINDA : (*plezant*) Hij kan nu moeilijk zijn kleppe in twee bijten, hij heeft gene... alee, op zijn hoofd toch niet.

CESAR : (*kwaad tot Henri*) Ge vergeet dat 'k hier de duurste kamer betrekke: 40.000 frank in de maand? Als 'k dat van mijn maandelijks pensioentje aftrek schiet er mij mee ruzie 100.000 frank over!

LINDA : (*steeds plezant*) En wat kunt ge mee 100.000 frank in de maand doen: als g'op café uwe voet omslaat kunt g'u zelfs gene lekstok niet meer permitteren.

HENRI : (*was ondertussen begonnen met enkele papieren na te kijken en bijeen te nemen.*) 'k Ga ne keer gaan kijken of dat ons directrice al afgedroogd is.

CESAR : (*nijdig*) Als z'haar zal afdrogen mee mijn supplement van 125 frank zal ze naar de droogkuis moeten gaan zun!

HENRI : Er komt ne nieuwe huurder voor de kamer op 't derde verdiep.

LINDA : Alee, wat voor ne wortel gaan we nu binnenkrijgen!

HENRI : 't Is gene wortel, 't is 'n asperge. (*Hij gaat naar voorplan cour*)

CESAR : Soldaat Linda, als 'k niet mag eten, breng mij tons ne pot kaffee!

LINDA : (*groetend*) Tot uw orders, mijne kolonel!

HENRI : (*weer beleefd-onderdanig*) Excuseert mij nog ne keer kolonel, maar aangezien dat 't achter d'uur is van het morgenontbijt betaalt ge voor ne kaffee 'n supplement van 60 frank.

CESAR : Verdonderd! Verdonderd! In dat cafeetje hierover betaalt ge maar 45 frank! Vroeger was 't zelfs maar 35 frank, maar mee dat de kaffee afgeslegen was hebben ze 10 frank opgeslegen! Verdonderd! Als 'k over 40 jaar in Parijs was betaalde 'k 60 frank voor een fles champagne en 'k moest vechten of 'k kreeg er nog de serveuse bij!

LINDA : Hebt ge achter de bevrijding mee 't leger in Parijs gezeten, mijne kolonel?

CESAR : Ja ik, 'k heb daar mee mijne vriend De Gaule 'n bezettinge gedaan.

LINDA : 'n Bezettinge van de Folies Bergère zeker.

HENRI : Als over 12 jaar de kaffee zo wreed beginnen opslaan is heeft ons directrice, madame Rosa, 'n hele provisie ingedaan.

LINDA : (*spottend*) Ja's, vijf kilo 'n half.

CESAR : Verdonderd! En is ze achter die 12 jaar nog altijd aan die vijf kilo 'n half bezig? 't Is daarmee dat 't altijd piepkaffee is gelijk bij de troep! 't Mankeert nu nog niet anders dat z'er kamfer in doet ook!

LINDA : Daar moogt ge gerust van zijn. Aan ne zekere ouderdom is dat niet meer nodig. Ge valt stille van uw eigen!

HENRI : Ge meugt niet vergeten, mijne kolonel, dat ons directrice, madame Rosa, 'n kapitaal in diene kaffee gestoken heeft en dat kapitaal moet opbrengen, als boekhouder ben 'k op d'hoogte. En neem mij niet kwalijk, maar 'k moet ons directrice, madame Rosa, gaan verwittigen dat er ne nieuwe logeur komt. (*Diep buigend, vriendelijk en dan af voorplan cour.*)

CESAR : Verdonderd! Verdonderd! Verdonderd! Diene boekhouder en die directrice dat is 'n koppel gangsters! Ze zijn nog slechter dan Bonny en Clyde! (*brengt even militaire groet*) Ik sla altijd aan, maar z'ulder slaan altijd op.

LINDA : En weet ge dat nu nog maar dat z'uit alles geld slaan! 't Is ook zonder uwe weet dat ge kolonel geworden zijt, hein?

CESAR : (*boos*) Verdonderd, soldaat Linda, van waar zou 'k al die medailles g'haald hebben, peist ge?

LINDA : 't Een of 't ander erfdeel van uw grootvader zeker?

CESAR : Neen, van al mijn veldslagen! (*wijst één voor één zijn eretekens aan*) De slag van Duinkerke! De slag van Calais! De slag van... (*weet het niet meer*) 'k Weet niet meer wat slag dat dat is. 'k Heb zodanig vele geslegen in mijn leven...

LINDA : Jamaar, 't is toch de eerste keer niet dat ge dat ondervind dat z'er u opleggen? Op die vijf jaar dat g'hier woont! Potverdeke pakt uwe sabel en schiet u voort!

CESAR : 'k Kan niet, 'k heb getekend voor 10 jaar.

LINDA : Vaagt er uw oor aan! Keer weer van waar dat ge gekomen zijt!

CESAR : Bij wie? Om te beginnen heb 'k nooit niet getrouwd geweest! 't Belgisch leger was mijn moeder, mijn vader en mijn lief! 'k Heb gegeten mee 't Belgisch leger! 'k Heb geslapen mee 't Belgisch leger! 'k Heb gevochten mee 't Belgisch leger! Enfin, al wat dat ne gewone man mee zijn vrouwe doet heb 'k mee 't Belgisch leger

1

gedaan. Tot op de dag dat 'k mee pensioen gegaan ben. 'k Hangde mijne sabel in de kleerkast en 'k stond naakt!

LINDA : Dat was gene sabel, dat was nen overall zeker?

CESAR : (*streng*) 'k Stonde figuurlijk naakt, soldaat Linda. In andere woorden: 'k stond alleen. Door mijn militaire loopbaan heb 'k nooit gene tijd g'had om vrienden te maken! 'k Had niemand om tegen te spreken. Ondertussen was mijn zuster, Georgette, weduwe geworden en was ze ook alleen. Ze vroeg mij om bij haar te komen wonen om ons eenzaamheid te delen. Hetgeen dat 'k gedaan heb. Maar 't was daar ook 't zelfde! 'k Had weer niemand om tegen te spreken.

LINDA : g'Had toch uw zuster?

CESAR : Ik zei goede morgen en goede avond en zij zei de reste! En wat doet ne mens als ge hele dagen ne kaffeemolen aan uw oren draaien hebt? 'k Bleef op mijn kamer, weer alleen.

LINDA : En kon ge dààr niets doen voor uwe tijd te passeren?

CESAR : Toet! 'k Wilde eerst mijn memoires van kolonel schrijven. 'k Ben begost mee "in houding fix, ter plaatse rust" en 'k was t'eindet. Van armoe ben 'k tons begost mee de bloemkes van mijn behangpapier te tellen, tot wanneer mijn zuster het lumineus idee kreeg mijn kamer te herbehangen en 'k ben er vanonder getrokken: 't was behangpapier mee strepen! En 'k ben van armoe naar hier verzeild geraakt.

LINDA : (*lachend*) Alee, **hier** zijt ge toch niet alleen. g'Hebt toch ten helft van tijd ne keer 'n supplement van 125 frank om tegen te klappen!

CESAR : Jamaar wat is er hier te doen? Niemendalle! 'k Loop mij hier te vervelen! 'k Ben hier weer alleen!

LINDA : Alleen? Alee, g'hebt toch d'andere pensionairs?

CESAR : Ja ik. De ene is ne ondernemer, nen oude metser, die loopt te roepen inplaats van te spreken en de andere is ne doofstomme die niets zegt. Er zijn er tons nog

1

twee, maar de die zijn ziek, 'k zie ze niet! 'k Sta daar weer! En als ge tons nog 'n potje kaffee vraagt moet ge 60 frank betalen!

LINDA : *(voorzichtig terwijl ze naar voorplan cour kijkt. Wacht binst dat de directrice en Henri hier niet is: 'k zal ik u 'n potje kaffee geven! 'k Heb nog de kaffeezak niet uitgegoten, 'k zal ne keer doorgieten! (Af voorplan jardin)*

CESAR : Verdonderd! Verdonderd! Doorgieten! Als de directrice al 12 jaar mee vijf kilo 'n half kaffee doet zal 'k in mijne pot kaffee warmwatervissen kunnen kweken peis 'k.

(Men hoort een slag achter het toneel.)

CESAR : Dat is die vurige veurdeure! 't Is d'enigste die nog 'n beetje lawijt maakt in dat kot!

(Onderlijning : enkele maten "Roze Panter".)

JEROME : *(Op fond cour. Hij is gekleed als kelner. Hij heeft een korf aardappelen en salade bij. Hij slaat pijnlijk met de hand.)* Dag mijne kolonel!

CESAR : In houding fix! Groeten! Ter plaatse rust!

(Jerome groet met de slaande pijnlijke hand.)

CESAR : *(Streng)* Soldaat Jerome, wat manier is dat nu van de militaire groet te brengen? 't Is percies dat ge naar uw lief staat te zwaaien!

JEROME : Mijne kolonel, 'k heb mee mijne vinger tussen die smerige veurdeur gezeten! Die deur is gelijk ons directrice!

CESAR : Hebt ge daar ook mee uwe vinger tussen gezeten?

JEROME : Neen, maar ge weet nooit niet of dat ge ze vanvoor of vanachter hebt!

CESAR : Bah, er is toch 'n verschil tussen 't voorste en 't achterste. *(toont overdreven het voorste en achterste.)*

LINDA : *(terug op voorplan jardin met kopje koffie. Ze ziet Jerome.)* Ah, ge zijt daar! Waar hebt ge gij zolang gezeten? De kruidenierswinkel is hier toch maar achter 't hoekske?

(Cesar wil de kop koffie nemen juist op het ogenblik dat Linda er van drinkt, zonder er zich eigenlijk van bewust te zijn. Dat gebeurt in de loop van het volgende gesprek een paar maal.)

JEROME : Eerst en vooral was 'k niet alleen in de winkel. Er stond een vrouw voor mij die pijp rookte! Vroeger rookte ze sigaren maar 't kwam heur de laatste tijd te kostelijk, zei ze. Daarmee moest ze toebak hebben! Maar ze wist nog niet dewelke: zware of lichte, fijne of grove!

LINDA : Verkopen ze tabak in de kruidenierswinkel? *(ze drinkt van de koffie.)*

JEROME : En waarom niet? De vleeshouwer verkoopt wel kaas, de kaaswinkel kiekens en de viswinkel sandwiches!

LINDA : Enfin, hebt ge alles mee veur 't noeneneten?

JEROME : Ja ik, ne salaad en drij kilo petaters!

CESAR : Verdonderd! Is dat al? Drij kilo petaten voor vijf mensen? 'k Eet al drij kilo onder mijn alleen op! Als 'k 'n beetje duw kan 'k er mijne ene valse tand mee vullen!

LINDA : Alee vooruit Jerome, komt in de keuken 't noeneneten helpen gereed maken, we zijn in retard!

CESAR : *(spottend)* Hij zal ook zijn werk hebben voor die drij kilo petaten te koken!

LINDA : *(Ziet het ledige kopje, tot Cesar)* Ah, g'hebt uwe kaffee al uitgedronken! Heeft hij u gesmaakt?

1

CESAR : Verdonderd! 'k Heb nog geen okkasie g'had van er mijn lippen aan te zetten!

LINDA : Ge peist gij dat! In 't spreken drinkt ge zonder dat g'het weet. De zatlappen hebben dat ook! Alee vooruit, Jerome, ge moet nog de mayonaise maken ook! *(Af met het kopje voorplan jardin)*

CESAR : *(met vuurschietende ogen)* Zijt ge gij dat die gisterennoenen die mayonaise gemaakt hebt? Verdonderd, ze smaakte naar schotelwater!

JEROME : *(lachend)* 't Is juist! 'k Had er gisteren mijne schoteldoek laten invallen! Maar mee dat ze nu gekap-pelt is ga 'k vandaag van de overschot een zuur sauske maken! 'n Soort van 'n vinaigretje mee haar op!

CESAR : *(wanhopig met de armen in de hoogte)* Vinaigretje mee haar op! Bij 't leger stond ge al tegen de muur: de dood mee de kogel! Had 'k dat geweten 'k had dat gisterenavond openbaar verklaart in de televisie!

JEROME : *(verwonderd)* In de televisie?

CESAR : Bah ja, soldaat Jerome, 'k heb gisterenavond 'n vraaggesprek g'had in de "Priet-praat show" van Miek en Mak. Hebt ge naar de televisie niet gekeken?

JEROME : Ja ik.

CESAR : En wat hebt ge gezien?

JEROME : Reklamen van ne hele hoop mee waspoeder, hondeneten en frietvet van Ossewit!

CESAR : Gisterenavond in de Vlaamse televisie was 'k **ik** te zien! *(met hoge borst)* Kolonel leFardeau!

JEROME : *(bijna voor zich)* Tegenwoordig geven ze in de televisie al wat dat 't zien niet weerd is!

CESAR : *(als voren, vervolgend)* 'k Heb daar onderandere over de veldslag van Duinkerke gesproken! *(met veel gebaren, hij beleeft terug de strijd.)* In Duinkerke stond 'k mee de eerste keer tegenover ene van de Duitse stormtroepen, ne fanatieke Nazi! Hij mee zijn blote bajonette en ik mee mijne blote sabel!

JEROME : Alle twee mee ne blote in ulder hand!

CESAR : *(vervolgend)* Hij gritte naar mij, hij wilde mij tergen! 'k Zag dat hij mee verachting naar mij wilde spiekelen! Maar hij had geen okkasie! 'k Stak hem op mijne sabel en 'k stak hem naar omhoog! Boven mijn hoofd! 'k Keek naar hem en de fanatieke Nazi spiekelde algelijk nog in mijn oog!

NICOLE : *(Op van fond trap. Ze is gekleed als verpleegster. Een tamelijk mooie verschijning.)* Dag mijne kolonel! Wat scheelt er? 'k Heb u niet gezien vanmorgen?

CESAR : In houding fix! Groeten! Ter plaatse rust! *(Nicole speelt het spelletje mee.)* 'k Heb mij overslapen korporaal infirmier! 'k Vertel het hier juist, 'k heb gisterenavond een optreden g'had in de "Priet-praat show" mee Miek en Mak.

NICOLE : In de televisie?

CESAR : Natuurlijk. 'k Is toch maar in de televisie dat ze "priet-praat" geven.

NICOLE : *(ander gesprek)* En hoe is 't mee 't reumatisme aan uw knienen mijne kolonel?

CESAR : Goed, 'k heb ze nog.

NICOLE : Uw knienen?

CESAR : Neen, mijn reumatisme!

NICOLE : En pakt ge alle avonden uw pil die 'k u geef?

CESAR : g'Heet gij dat 'n pil! Verdonderd, 't zijn gelijk kanonballen uit 1870! Hoe meer kanonballen dat 'k slik, hoe harder dat mijn knienen kraken!

NICOLE : Jaaaar, die kanonballen dienen niet voor uw reumatisme te genezen. Dat zijn slaappillen.

CESAR : Verdonderd! 't Is daarmee dat 'k ik 's morgens blijf liggen als 'k "aan bed" roepe!

NICOLE : Ge weet toch dat medikamenten voor 't reumatisme slecht zijn voor de maag! Ge zoudt niet meer kunnen eten!

CESAR : Verdonderd, ei 'k krijg hier geen eten! 'k Zal het van de eerste keer aan mijn zuster Georgette vragen. Hare man zaliger - God heeft zijn ziel en zij heeft

1

zijn geld - had wreed veel reumatisme aan zijn voeten, 't is daarmee dat er hij zijn voeten aangevaagd heeft! (*denkt er aan*) Verdonderd, 't is ook nog waar, mijn zuster Georgette komt mij vanmorgen bezoeken! 'k Ga mij zeer gaan kleden! In houding fix! Groeten! Ter plaatse rust! (*Met militaire pas af trap fond jardin.*)

NICOLE : 't Is toch vervelend dat ge hier als verpleegster maar twee medikamenten moogt gebruiken: zware kalmeermiddelen en zware slaappillen! Alee, gelijk aan meneer Vapeur van op 't derde verdiep, die ziek in zijn bed ligt, moet 'k 'n kalmeermiddel geven omdat hij kalm zou blijven en omdat de directie er gene last zou van hebben.

JEROME : Kunt ge de kolonel geen kalmeermiddel geven? Hij doet niets anders dan vechten!

NICOLE : Vecht hij?

JEROME : Alee ja, van zijn veldslagen! Hij heeft daarjuist weer vertelt van diene Duits die hij op zijne sabel gestoken heeft! En 't ging nog eerlijk vanmorgen! Hij heeft nog vertelt dat er hij drij tegelijk op zijne sabel stak! Dat is gene sabel ne meer, dat doet mij op 'n brochette peizen!

NICOLE : Ahja, Jerome, ge moet naar de apotheker gaan achter kalmeermiddelen, 'k zit er zonder.

JEROME : Gewoonlijk gaat g'er gij toch altijd om?

NICOLE : Jammaar, nu kan 'k niet buiten. Als ze bellen moet 'k naar boven, 't is teken dat meneer Vapeur of meneer Van Trappen iets nodig hebben.

JEROME : Gaat dien apotheker mij die speciale medikamenten willen geven zonder voorschrift?

NICOLE : Zegt dat 't voor hier is, hij weet wat dat 't is. En ook daarbij, hij geeft ze wel aan mij!

JEROME : Jammaar, aan 'n schoon meiske gelijk gij geeft ge gemakkelijk! Moest g'het aan mij vragen, 'k zou ik ook

1

geven! En 'k kan u zweren dat 't geen kalmeerpilleke zou zijn!

NICOLE : (*lachend*) Mijn vader zei altijd: hoe ouder hoe zotter!

JEROME : En mijn vader zei altijd: 'n vrouw is gelijk 'n soep: ze moet warme g'eten worden!

LINDA : (*op voorplan jardin*) Soepboerke! Wanneer gaat ge de salaad komen kuisen en uw zuur sauske maken?

JEROME : Linda, 'k kan het niet al doen zun!

LINDA : (*met schijn van jaloezie*) 'k Heb het g'hoord van in mijn keuken: ge moet nog "geven" ook.

NICOLE : (*die het plezant vindt*) Linda, 'k weet niet hoe dat ge slaapt, maar slaapt gerust op uw twee oren! Voor mijn paart mag Jerome hem op ne scherpe punt zetten!

JEROME : (*aan zijn zitvlak voelend*) Ne scherpe punt? Oh, dat zou zeer doen!

NICOLE : Ja't, maar ge zoudt van 't verschieten niet omverre kunnen vallen als 'k u zou zeggen dat 'k u niet moet hebben!

(*Linda barst in een luide lach uit.*)

JEROME : (*beledigd*) Vindt g'het zo plezant misschien?

LINDA : (*steeds lachend*) Ja ik, 'k zie het voor mijn ogen gebeuren: ge zit op diene scherpe punt; ge kunt er niet af en wij moeten u helpen voor er hem uit te krijgen!

JEROME : (*aan achterwerk voelend*) Geestig hein?!

NICOLE : (*tot Linda*) Voor dat hij aan zijn zuur sauske begint moet hij eerste ne keer tot aan de apotheker gaan achter kalmeertabletten, want meneer Vapeur zou kunnen... (*er klinkt een bel. Nicole zucht.*) Lappe, als ge van de duivel spreekt hoort ge zijn belle! Meneer Vapeur moet zijn kalmeerpille hebben! (*neemt moed in de handen*) Weer te voet naar 't derde voor

1

hem te zeggen dat hij nog moet wachten. Anders houdt hij niet op van bellen! (*Terwijl ze naar fond jardin gaat*) Hoeveel keren dat 'k ik op ne dag die trappen doe, daar geraakt Ons Heer zijne tels bij kwijt! (*af fond jardin langs trap*)

(*Jerome gaat Nicole met inwendig genoeg achterna kijken. Linda beziet hem 'n paar ogenblikken. Dan, ijszig kalm*)

LINDA : 't Is juist, hoe ouder hoe zotter!

JEROME : Hebt ge weer staan luisteren van uit uw keuken?

LINDA : g'Had u moeten zien kijken als ze de trap opging! Ge moest rood worden tot achter uw lutsoren om op uwe ouderdom nog te willen lonken naar 'n jong meiske! 'k Heb het water uit uw ogen zien spieten!

JEROME : Als 't maar uit mijn ogen is, is 't nog niets! En ook daarbij, 't is al dat er mij nog overschiet! Als ge op dieet staat moogt ge al kontent zijn dat ge ne keer de menu moogt lezen!

LINDA : (*Jerome nabootsend*) Moest g'het mij vragen, 'k zou 'k ik ook geven!

JEROME : Zeg, zijt ge jaloers dan?

LINDA : Van u? (*lacht schamper*) Ha ha ha! 'k Heb **ene** keer gemeend dat 'k mee ne man 't groot lot gewonnen had, maar 'k had ne pijpesteel in mijn handen!

JEROME : Ah, g'hebt al ne keer... euh...

LINDA : (*doet even als Jerome*) Ja ik, 't zou mij spijten dat 'k nog ne keer niet... euh... 'k Zag mijne vlieger naar omhoog gaan, maar hij was rap zijne steert kwijt! Renaat heette hij.

JEROME : De diene zonder steert?

LINDA : Hij maakte mij wijs dat hij van goede familie was! Zijn vader deed in de stijve kols en zijn moeder in de slappe kolknoppen! 'k Heb er acht jaar mee gevreeën en 'k heb acht jaar lang niet geweten mee wie dat hij